Enderrock | Èlia Gea | Actualitzat el 17/12/2021 a les 15:00

Ven'nus: ?«Hem volgut desconfigurar la música, de la sobreproducció a la senzillesa»

Conversem amb la jove artista sabadellenca sobre 'El naixement' de Ven'nus, el seu àlbum debut

Ven'nus | Juan Miguel Morales

La jove artista sabadellenca va aprofitar el confinament per deixar anar la seva creativitat musical. "Sol", "Tomàtiga" o "Cabells mullats", els primers temes que la cantant va publicar al seu canal de YouTube, van iniciar un camí que la portaria fins a *El naixement* de **Ven'nus** (Halley Records, 2021), l'àlbum que acaba de publicar. La música que hi presenta és un pop d'autor, un pop de butxaca amb pocs pèls a la llengua, amb la perspectiva de gènere incorporada, crítiques i anhels generacionals a tort i a dret, unes lletres que combinen amb encert costumisme amb metàfores naturalistes, i una proposta sonora que agafa el millor de cada casa -pop indie, cançó d'autor o música urbana- per fusionar-ho en una de sola.

El nom de l'àlbum juga amb el títol del quadre de Boticelli ('El naixement de Venus'), tot i que en un principi, s'havia de dir 'Ixent'.
Sí. Un títol ho explica de manera una mica més abstracta, i l'altre de més literal, però en el fons, expressen la mateixa idea: l'albada de **Ven'nus**. És el naixement del projecte, que comença a partir d'aquí, amb un equip més consolidat i un primer treball compacte -fins ara només havia publicat

senzills-.

Al disc hi ha temes i passatges més acústics, i d'altres de més electrònics. Es passa de "Vinya del mar", més urbà i reggaetoner i amb veus distorsionades, a la senzillesa de "trecelbraçperlafinestra".
Exacte. Cada tema és un món per si mateix. "1nades", per exemple, es va produir dins de la furgoneta camperitzada de **Mary Van Jane**, el projecte de Max Tuset (guitarra) i Quim Mòdul (saxo), que es dediquen a girar per Europa fent música de carrer. Els vaig anar a veure quan estaven per Cròacia voltant i en va sortir aquest tema acústic. "Vinya del mar" està feta amb el meu guitarrista de directes, el **Vernat**, que també és productor, i amb l'André Nascimbeni. "Raig de llum" està feta principalment per l'André i per mi, amb la col·laboració de **Socunbohemio**. L'última, "trecelbraçaperlafinestra" l'he feta tota jo a casa meva, no hi ha res d'estudi. La nostra idea era anar desconfigurant la música: el disc comença amb "Vinya del mar", que és la més produïda de totes, i anem despullant els temes fins arribar a la senzillesa d'una persona tocant amb una guitarra elèctrica mal afinada i distorsionada a casa seva.

Els primers senzills que vas publicar també els feies tu sola a casa, però eren més produïts que no pas "trecelbraçperlafinestra".
Sí, ha estat un repte. Sempre tinc la tendència a omplir-ho tot de veus, instruments i capes, i a "trecelbraçperlafinestra" vam voler deixar-hi només dues capes, per fer alguna cosa nova dins del projecte. Va funcionar bé, i així va quedar.

Per què heu triat aquesta cançó per fer la fase final de la ?desconfiguració'?
Perquè tenia la màgia d'haver-la creat a casa. La vam escoltar a l'estudi i vam pensar que transmetia molta sinceritat i que si regravàvem les veus a l'estudi o tocàvem una guitarra de nou, afinada, ja no tindria la mateixa gràcia. Va ser una aposta més arriscada, perquè no s'assembla tant a les altres cançons que he tret fins ara, però crec que alhora manté l'essència **Ven'nus**.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=WGh9peiv2tM
Com vius el canvi de passar de fer les cançons sola a casa a publicar el primer disc enregistrat en un estudi, amb un equip de producció, i una discogràfica al darrere?
Al principi em va impactar molt el fet de veure que tantes persones confiaven en el projecte cegament. Ara, com que jo també hi confio molt, ja no em sorprèn tant, perquè forma part de l'energia que estem creant. Però en el moment de transició era un constant "uau, això està passant de debò?". Ara m'hi estic familiaritzant una mica més. També, abans era més difícil centrar-me en la música perquè no ho podia combinar bé amb la universitat, però ara he acabat la carrera i he decidit apostar per aquest projecte: ara sí que va de debò. El fet d'haver posat aquest nom al disc ja és una declaració d'intencions.

Parlem de les lletres. En el disc, fan el recorregut invers del qual parlàvem abans de despullar les cançons: les primeres són mes quotidianes i costumistes, i a mesura que ens apropem al final, són més poètiques i metafòriques.
Sí, totalment. Suposo que les últimes, en ser tan íntimes, acaben sent molt més abstractes, i les primeres, més costumistes, es concreten amb coses amb qui tothom es pugui sentir identificat, com espais o barris de Barcelona. Corresponen a la part més interior o subjectiva, i a la part més viva o objectiva. Tot i així, el meu objectiu en fer el disc era tornar al costumisme dels meus primers temes, com "Cabells mullats", i parlar de sensacions més bàsiques, no tan intenses.

M'ha fet la sensació que recorres molt a les metàfores prenent com a referents espais o processos naturals. N'és un exemple la cançó "1nades' amb tot el 'beatus ille' que suposa.
Recórrer a la naturalesa sempre ha sigut la meva manera d'escapar dels problemes. Suposo que com molta gent que té el luxe de poder evadir-se anant a la natura. No només és font d'inspiració, sinó que realment la visc com un espai on premetre't conèixer-te a tu mateixa i també escoltar el teu entorn. Crec que "1nades", concretament, va sorgir d'un dia que estava fent el mort a l'aigua i algú em va dir que era com la sensació d'estar dins el ventre de la teva mare. Em va flipar la idea, i vaig voler intentar descriure aquesta sensació i posar-li melodia. Al final, la cançó

s'acaba convertint en una queixa de la societat i de la ocupació territorial dels espais públics.

Ven'nus Foto: Juan Miguel Morales

Fa uns mesos, al reportatge ?La generació centènnial i el nou pop de butxaca', comentaves que la majoria de les teves cançons sorgien de poemes. Els temes d'aquest disc sorgeixen també com a poemes, o ja amb la idea de convertir-se en cançons?
Ara quan escric, inconscientment ja ho faig amb una mica de cantarella perquè ja sé que és una possible cançó. Però, tot i que ja sovint ho pensi amb una melodia, en general segueixo escrivint poesia, no cançons. No creo la base i després la canto, sinó que faig una base en funció de les lletres. Escric lletres en forma de poesia, ja sigui en una llibreta o a notes del mòbil.

Quina narrativa acompanya el disc?
Crec que dins el projecte de **Ven'nus**, aquesta és la part més lluminosa, amb coses molt diferents i que tracten moltes textures. Vaig escriure en un moment superpositiu. Escriure quan estàs bé, per mi és molt difícil perquè sovint et surten coses més banals i no tan creatives. Per això estic bastant orgullosa del disc, perquè l'he escrit estant bé, i això ho fa encara més lluminós.

Em fa la sensació que les teves cançons i lletres connecten molt amb les preocupacions i sentiments de la nostra generació: les ganes de viure, de fugir, l'amor, i també el fet d'adonar-se que va haver-hi moments més feliços...
A "Raig de llum", amb **Socunbohemio**, de fet, hi faig un retrat generacional de com ens sentim, en el sentit que crec que no se'ns dona un espai on gestionar tots aquests sentiments dels quals parles, que estem plens de contradiccions i molt desorganitzats. No es confia en nosaltres com a generació. No ho fem ni nosaltres: sentim desconfiança d'un mateix, de les pròpies possibilitats. És la cançó de retrat generacional més evident, però sí que en general, al disc hi ha un sentiment de pertinença a un col·lectiu.

Pop de butxaca Foto: Juan Miguel Morales

Parlant de col·lectiu... Tens la sensació que des dels artistes del ?pop de butxaca' -on també hi ha Socunbohemio, Maio o Ariox-, esteu creant una nova escena?
Sí. De fet, ha sigut guai perquè arran d'aquella entrevista ens vam poder conèixer tots entre nosaltres: va ser superpositiu i crec que tenim bastantes coses en comú. Crec que sí que se'ns pot agrupar sota l'etiqueta d'una generació que fa música i parla de les injustícies. Però no sé si formem part d'un moviment, perquè ara mateix és massa emergent com per saber si acabarà tenint cabuda dins del panorama musical.

Com van sorgir les col·laboracions amb Maio i Socunbohemio?
Amb **Maio** ens vam fer molt amigues quan es vam conèixer a la sessió de fotografies del reportatge. Vam fer un sopar, i li vaig ensenyar aquesta cançó, perquè vaig pensar que li podria agradar. I així va ser, i em va dir que endavant amb la col·laboració. Arran d'això hem consolidat una amistat molt guai. Amb el **Bohemi** vam decidir que volíem fer una cançó junts, però no sabíem quina. Amb l'André vam pensar que li podria agradar "Raig de llum", li vam ensenyar, i va dir que en volia formar part.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=kBPCye6Ajtc
Les lletres eren completament teves i ells només hi van fer d'intèrprets?
A "Punt Peu Fabra" sí, però a "Raig de llum" el **Bohemi** va escriure la seva part. A la **Maio** li vaig donar la lletra ja feta, però li vaig dir que fes allò amb què se sentis còmoda: "si vols, destrueix-la, i crea't el teu espai". Però vam estar parlant del significat de la cançó i de tot plegat i li va semblar bé deixar-ho com estava. Amb "Raig de llum", en canvi, tenia escrita només mitja cançó i ell en va fer l'altra part.

Al disc hi sonen diversos instruments. Els portareu tots al directe?
Sí, hi ha molts instruments, a més de sons digitals. Durant l'estiu, hem sigut tres en els directes:

jo, en **Vernat**, que és el guitarrista, i un bateria -en Gerard Pola o en David Gimeno-. A mi m'agradaria plantejar una quarta incorporació per substituir les seqüències tirades des de l'ordinador per un sintetitzador. Però dependrà de la situació econòmica de qui ens vulgui contractar.

Ven'nus amb Vernat al cicle Llibresons 2021 Foto: Marina Tomàs

Com t'has sentit fent els primers videoclips per a tu mateixa? Com funciona aquesta simbiosi entre els teus dos vessants artístics: realitzadora i música?
La veritat és que m'ha agradat molt. Sobretot amb "Punt Peu Fabra", perquè ho vam fer amb un equip molt més gran i amb qui ens vam entendre molt bé. El problema és que requereix un gran esforç econòmic. Si pogués, faria sempre videoclips. Però de moment, crec que la millor manera de mantenir una essència d'imatges sonora haurà de ser amb *videomoods*, per un tema de recursos, però també perquè és un punt molt intimista que em ve de gust explorar. Hi ha els dos vessants i amb tots dos m'ho passo bé.

En els 'videomoods', de fet, sovint hi queda retratat també el teu imaginari més naturalista.
Posar en imatges les metàfores no és senzill, i utilitzar recursos naturals sempre ho fa més fàcil... És aquesta simbiosi onírica-naturalista. Per això ho caso amb fer *videomoods* en espais oberts, més naturals, on poder jugar amb la llum, els moviments, els plans... Poder fer un gran *zoom* i fixar-te en coses molt petites o poder obrir el pla i retratar la immensitat.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=xShqa8d4m8U